

Jednoho večera luna jasná byla

lidové písně

Jednoho večera, luna jasná byla,
[:vyjdu si do polí, kráčím podle rolí,
až na okraj lesa. :]

V lese bylo ticho, jen ta sova houká,
[:zahouká poprvý, zahouká podruhé,
srnec z houští letí. :]

Strhnu pušku k líci, prst mám na spouštnici,
[:hvízdnu na dva prsty, srnec ještě větří,
nic zlého netuší. :]

Lesem zahřmí rána, jak první hrom zjara,
[:srnec leží v krvi, počkám ještě chvíli,
šup sním pak na záda. :]

Jdu s ním přes lučiny, do naší dědiny,
[:v cestu se mi staví, dva neznámí páni,
co je to za znamení. :]

Zavěsím ručnici, srnce pod pod kopici,
[:patrony do kapsy, všechno jak se patří,
jdu proti myslivci.:]

A vy milí páni, co vy tu děláte,
[:pole neoráte, vždyť je tu nemáte,
co vy tu děláte. :]

My jsme ti myslivci, z knížecího panství,
[:Čekáme na fořta, šel někam do lesa,
stále se nevrací.:]

Šel tudy nedávno, šel tady napravo,
[:mířil ku vesnici, sedí tam v hostinci,
při plné sklenici.:]

Konečně už přeci, odešli myslivci,
[:to jsem si vám oddech, srnečka na zádech,
kráčím ku vesnici.:]